

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI
Velika Gorica, Trg kralja Tomislava 36

Poslovni broj: Pn-51/2021-71

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski sud u Velikoj Gorici, po sutkinji toga suda Ileani Bebek, u pravnoj stvari tužiteljice Višnje Stepanić OIB: 75875638121, Velika Mlaka, Dolenec 1, koju zastupa punomoćnik Časlav Žaja odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika Zagrebački holding d.o.o., OIB: 85584865987, Zagreb, Ulica grada Vukovara 41, Podružnica Zagrebačke ceste, kojeg zastupa punomoćnik Danko Drakulić odvjetnik u Zagrebu, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 13. travnja 2026. u nazočnosti punomoćnika tužiteljice, a u odsutnosti punomoćnika tuženika, 27. svibnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku isplatiti tužiteljici iznos od 7.532,88 eura sa zakonskim zateznim kamatama koje teku:

- na iznos od 4.685,12 eura od 29. lipnja 2021. do isplate,
- na iznos od 2.123,56 eura od 2. srpnja 2022. do isplate,
- na iznos od 265,45 eura od 3. studenoga 2018. do isplate,
- na iznos od 212,15 eura od 14. travnja 2026. do isplate,
- na iznos od 32,99 eura od 1. srpnja 2018. do isplate,
- na iznos od 213,61 eura od 1. kolovoza 2018. do isplate,

i to do 31. prosinca 2022. po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca

2023. do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II. Odbija se, kao neosnovan, tužbeni zahtjev za iznos od 122,40 eura na ime tuđe pomoći i njege sa zateznim kamatama, te u dijelu kojim tužiteljica zahtijeva naložiti tuženiku isplatiti tužiteljici zatezne kamate:

- na iznos od 4.685,12 eura od 3. studenoga 2018. do 28. lipnja 2021.,
- na iznos od 2.123,56 eura od 3. studenoga 2018. do 1. srpnja 2022. i
- na iznos od 212,15 eura od 3. studenoga 2018. do 13. travnja 2026.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužiteljici trošak parničnog postupka u iznosu od 3.878,00 eura sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 27. svibnja 2026. do isplate, po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

r i j e š i o j e

Dopušta se preinaka tužbe.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je u tužbi navela da je 26. lipnja 2018. doživjela nezgodu na način da je tužiteljica upravljala biciklom, koristeći za to predviđenu biciklističku stazu u Zagrebu, ulica Većeslava Holjevca, na području Velikog Polja (Novi Zagreb), a kod adrese Betinska ulica 1, Veliko Polje (biciklistička staza paralelna s Avenijom Većeslava Holjevca) naletjela na neobilježene / neoznačene i teško uočljive stupiće postavljene od strane tuženika. Naime, riječ je o niskim željeznim stupićima, obojanim srebrenom bojom koji su se vizualno stopili s asfaltnom podlogom biciklističke staze, s time da željezni stupići nisu bili predviđeni projektnom dokumentacijom kod izgradnje. Tužiteljica se neposredno nakon štetnog događaja, 26. lipnja 2018., obratila za liječničku pomoć i to na Klinici za traumatologiju u Zagrebu gdje je pregledana od strane kirurga koji je utvrdio višestruke ozljede, dok je 27. lipnja 2018. pregledana od strane liječnika hitne službe Kliničke bolnice Dubrava u Zagrebu gdje je ujedno po

liječničkoj preporuci zadržana na bolničkom liječenju i kirurški obrađena. Tužiteljica je uslijed pada prigodom štetnog događaja pretrpjela tjelesne ozljede u vidu frakture desnog artikularnog nastavka donje čeljusti / mandibule sa pomakom, posjekotinu na bradi i prijelom hamulusa ossis hamati desne ruke, otekline i ozljeđivanje / hematom gornje usne. Tužiteljica je nakon operativnog zahvata i bolničkog liječenja 28. lipnja 2018. otpuštena na kućno liječenje uz preporuku kontrolnih pregleda kod kirurga. Kod tužiteljice su zaostali bolovi u području desnog čeljusnog zgloba, kao i bolovi u području lijeve šake i ručnog zgloba. Pri krajnjem otvaranju usta kod tužiteljice je zaostala devijacija čeljusti u desno.

1.1. Stoga tužiteljica predlaže naložiti tuženiku nadoknaditi tužiteljici štetu isplatom ukupnog iznosa od 37.300,00 kuna/ 4.950,56 eura (i to za duševne boli radi smanjenja životne aktivnosti potražuje iznos od 14.000,00 kuna, za pretrpljene tjelesne bolove iznos od 11.300,00 kuna, za pretrpljeni strah iznos od 10.000,00 kuna, odnosno 35.300,00 kuna/ 4.685,12 eura, a zbog potrebe za tuđom pomoći i njegovom iznos od 2.000,00 kuna / 265,45 eura) sa zakonskim zateznim kamatama od 26. lipnja 2021. kao dana podnošenja tužbe pa do isplate. S time da se tužiteljica obvezuje konačno urediti tužbeni zahtjev po izvedenom dokazu medicinskog vještačenja, a iznos štete na ime troškova liječenja i izgubljene zarade po izvedenom dokazu financijskim vještačenjem.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti, osporava nastanak štetnog događaja, odgovornost za nastanak štetnog događaja, uzročno-posljedičnu vezu i visinu. Ističe prigovor isključive odgovornosti tužiteljice za nastanak štetnog događaja. Tuženik smatra kako je tužiteljica bila obvezna prilagoditi brzinu kretanja bicikla uvjetima i stanju na kolniku, te kako je mogla izbjeći navedene propisane postavljene rubnike uz uporabu dužne pažnje pri upravljanju biciklom koju dužnu pažnju tužiteljica nije upotrijebila. Opreza radi tuženik ističe i prigovor promašene pasivne legitimacije budući je za postavljanje prometnih znakova, signalizacije i prometnih rubnika nadležna Podružnica Zagrebačke ceste, a u skladu s Odlukama donesenim od nadležnog gradskog ureda Grada Zagreba. Slijedom navedenog tuženik predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti.

3. U podnesku od 30. rujna 2021. tužiteljica se očitovala na navode tuženika u odnosu na istaknuti prigovor promašene pasivne legitimacije i navela da u smislu odredbe članka 7. stavak 3. Zakona o trgovačkim društvima podružnice nisu pravne osobe, a njihovim poslovanjem prava i obveze stječe društvo osnivatelja. Dakle, podružnica nema pravnu osobnost pa stoga niti procesnopravnu sposobnost u smislu odredbe članka 77. stavak 1. Zakona o parničnom postupku, stoga tužiteljica samo nadopunjuje naziv tuženika, na način da u nazivu tuženika u svojstvu osnivatelja, označuje i naziv podružnice tuženika. Na ročištu 25. ožujka 2025. tuženik je povukao prigovor promašene pasivne legitimacije, ali je i nadalje ostao kod osporavanja odgovornosti tuženika za nastanak štetnog događaja.

4. U dokaznom postupku sud je izveo dokaz čitanjem i uvidom u fotografije (list 8-10, 12, 17-34 spisa), u specifikaciju po vrstama rada (obračun za isplate razdoblje od 1. lipnja 2018. do 31. kolovoza 2018.) (list 44-45 spis), u medicinsku dokumentaciju (list 46-52 i 63-67, 92 spisa), u presliku zdravstvenog kartona (list 105-113 spisa), u nalaz i mišljenje stalnih sudskih vještaka prof.dr.sc. Augustu Mijiću spec. kirurgu i dr.sc. Ziti Blažić-Potočki, stomatologu (list 127-130 spisa), očitovanje vještakinje dr. sc. Zite Blažić-Potočki (list 161 spisa), očitovanje o završenom liječenju (list 174 spisa), u nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za cestovni promet i procjenu

motornih vozila Berislava Šimunovića dipl. ing. (list 183-185 spisa), u nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za financije i računovodstvo Vedrana Panjkovića (list 200-202 spisa), u iskaz tužiteljice i svjedokinje danog na ročištu 4. travnja 2023. (list 82-84 spisa).

5. Podneskom od 1. srpnja 2022. tužiteljica je na ime naknade neimovinske štete povećala tužbeni zahtjev na način da potražuje isplatu iznosa od 51.300,00 kuna/6.808,68 eura sa zateznim kamatama od 26. lipnja 2021. do isplate, a sve zbog pogoršanja zdravstvenog stanja kod tužiteljice odnosno daljnje smanjenje životnih aktivnosti u dijelu koji se odnosi na vratnu kralježnicu. U daljnjem nastavku postupka tuženik se upustio u raspravljanje o glavnoj stvari po preinačenoj tužbi, a prije toga se nije protivio preinaci, stoga se smatra da postoji pristanak tuženika na preinaku tužbe, koju je sud rješenjem od 25. ožujka 2025. donesenim na zapisnik kod ovog suda na ročištu održanom istog dana dopustio preinaku tužbe na način kako je učinjena u podnesku od 1. srpnja 2022. Istu preinaku sud je dopustio sukladno odredbi članka 190. stavak 4. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19 – dalje: ZPP) jer je ocijenio da bi isto bilo svrsishodno za konačno rješenje odnosa među strankama.

6. Nadalje, tužiteljica je nakon provedenog vještačenja specificirala visinu tužbenog zahtjeva (na ročištu 13. travnja 2026.), na način da je na ime neimovinske štete potraživala iznos od 6.808.68 eura sa zateznom kamatom od 3. studenoga 2018., kao dana završetka liječenja, do isplate, na ime imovinske štete za tuđu pomoć i njegu iznos od 600,00 eura sa zateznom kamatom od 3. studenoga 2018. do isplate, na ime razlike naknade plaće iznos od 246,60 eura sa zateznim kamatama tekućim na iznos od 32,99 eura od 1. srpnja 2018. pa do isplate, a na iznos od 213,61 eura od 1. kolovoza 2018. do isplate sve uz naknadu troškova postupka, čime je tužiteljica povećala tužbeni zahtjev.

6.1. Sud je preinaku tužbe dopustio i odlučio kao u izreci rješenja jer prema shvaćanju ovog suda u ovoj konkretnoj pravnoj stvari nedopuštanjem preinake tužbe u smislu usklađivanja tužbenog zahtjeva s nalazom i mišljenjem vještaka i Orijentacijskim kriterijima Vrhovnog suda Republike Hrvatske tužiteljici se nameće ograničenje prava na pristup sudu i pravično suđenje zajamčenom odredbom članka 6. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda ("Narodne novine – Međunarodni ugovori" broj 18/97, 6/99, 8/99, 14/02 i 1/06- dalje: Konvencija). Naime u svakom pojedinom slučaju primjenom testa razmjernosti potrebno je ispitati je li takvim ograničenjem narušena sama bit toga prava, odnosno dolazi li do povrede prava na pristup sudu. Tako u situaciji kada tužiteljica u vrijeme podnošenja tužbe ne raspolaže svim odlučnim činjenicama potrebnim za postavljanje konačnog tužbenog zahtjeva, kao u ovom slučaju za naknadu štete, s obzirom da je objektivno postavljanje tužbenog zahtjeva radi naknade štete bez prethodnog vještačenja realno nemoguće, budući da je teško procijeniti visinu štete koja bi pripadala tužiteljici, već je u pravilu potrebno provesti medicinsko ili financijsko vještačenje i tek je tada moguće saznati sve odlučne činjenice vezane za visinu nastale štete koju tuženik osporava, nedopuštanje preinake tužbe koja je uslijedila odmah nakon provedenog vještačenja nije razmjerno legitimnom cilju iz odredbe članka 190. stavak 1. ZPP-a i rezultira povredom prava na pristup sudu. To iz razloga jer je legitimni cilj zabrane preinake tužbe nakon zaključenja prethodnog postupka onemogućavanje zlouporabe

procesnih prava u cilju ubrzanja parničnog postupka, a povećanje tužbenog zahtjeva za naknadu štete odmah nakon provedenog vještačenja, koje je utemeljeno na istoj činjeničnoj i pravnoj osnovi, nije od utjecaja na dužinu trajanja postupka. Slijedom navedenoga sud je dopustio preinaku tužbe i odlučio kao u izreci rješenja.

7. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno kao i svih dokaza zajedno, te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, a sukladno članku 8. ZPP ovaj sud smatra da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

8. Radi utvrđivanja dinamike nastanka štetnog događaja te s tim u svezi odgovornosti te mogućnosti izbjegavanja istog, ovaj sud je izveo dokaz saslušanjem svjedokinje Ane Stepanić i tužiteljice, te je izveo dokaz prometnim vještačenjem, kojeg je predložila tužiteljica.

9. Svjedokinja Ana Stepanić, kćer tužiteljice, iskazala je u bitnom da je predmetnog dana, 26. lipnja 2018., sa majkom, ovdje tužiteljicom, vozila biciklo biciklističkom stazom od Velike Gorice, prema Buzinu, kada su došle do Velike Mlake, u jednom trenutku je čula tupi udarac te kada se okrenula, vidjela je majku na stazi kako leži, pa se okrenula sa biciklom i krenula prema njoj. Došla je do majke, pomogla joj podići se i otišle su do bakine kuće koja im je bila najbliže. Otišla je po automobil sa biciklom, dok je majka ostala čekati kod bake, nakon čega su otišle u hitni prijem u Draškovićevu, koji su je uputili u Klinički bolnički centar Rebro, pa u Kliničku bolnicu Dubrava, gdje je njezinoj majci napravljena obrada. Predmetnog dana kada je vozila biciklo po biciklističkoj stazi prilikom nailaska na sporne stupiće je iste uočila u zadnji čas, jer su se nalazili u zavoju, s time da dok su se vozile stazom, niti prije ulaska na stazu nisu primijetile znak upozorenja da bi vožnja automobilima bila zabranjena ili da je dopuštena samo za bicikliste, odnosno pješake. Inače, do predmetnog štetnog događaja nije vozila navedenom biciklističkom stazom. Svakodnevno je pomagala majci nakon povratka iz bolnice u obavljanju redovnih životnih obaveza budući dijele kućanstvo, a to je obuhvaćalo pomoć u oblačenju, tuširanju, pranju kose, sušenju iste i slično.

10. Tužiteljica je iskazala da je 26. lipnja 2018. vozila biciklo u pratnji svoje kćeri Ane Stepanić, vozile su se biciklističkom stazom prema Buzinu od Velike Gorice. Upravljala je biciklom desnom stranom biciklističke staze, bilo je predvečerje pa je sunce polagano zalazilo, gledala je ravno ispred sebe, dok je njezina kćer upravljala biciklom ispred nje i u jednom trenutku se našla na tlu, te je shvatila da je biciklom naletjela na postavljene stupiće koji su se nalazili posred biciklističke staze. Tom rutom ranije nije vozila, ali zna točiti gorivo na benzinskoj postaji koja je u neposrednoj blizini i nikada nije primijetila stupiće na biciklističkoj stazi. Stupići koji označavaju početak staze (fotografija na listu 30 i 31 spisa), su vidljivi i njih je na početku staze očekivala i vidjela, dok predmetni stupići na koje je naletjela biciklom se nalaze po sredini staze i nije ih očekivala niti vidjela, budući su svojom bojom stopljeni s bojom staze. Ranije je čula, da na biciklističkoj stazi postavljaju stupiće kako bi spriječili automobile da voze po stazi, ali nije znala točnu lokaciju postavljenih stupića. Kada je pala, njezina je kćer došla do nje, pomogla joj je podići se i otišle su kući kod njezine majke jer im je bila najbliže. Uslijed pada je bila krvava, brada joj je bila rasječena, natučena koljena i šaka lijeve ruke, pa je otišla u hitni prijem u Draškovićevu ulicu gdje joj je napravljena obrada, koji su je poslali u Klinički bolnički centar Rebro, pa u Kliničku bolnicu Dubrava, gdje je bila dva dana, jer je postojala

moгуćnost potrebe za operativnim zahvatom, međutim isto se uspjelo sanirati bez operacije, pa je otpuštena nakon dva dana. I danas osjeća posljedice tog pada, obzirom da ne može pomicati čeljust u desno kao ranije te od udarca osjeća bolove u gornjem dijelu kralježnice, koje bolove nije ranije osjećala te joj stalno trnu ruke. Nakon predmetnog događaja bila je na bolovanju mjesec do dva, za koje vrijeme joj je kćer pomagala u svakodnevnim životnim potrebama.

11. Ovaj sud je ocijenio da su svjedokinja Ana Stepanić i tužiteljica iskazivali jasno, životno i uvjerljivo, te da njihovi iskazi, u bitnom, zajedno s rezultatima niže izloženog prometnog vještačenja čine jednu logičnu činjeničnu cjelinu, pa je njihove iskaze, koji nisu dovedeni u sumnju niti jednim dokazom, u cijelosti prihvatio.

12. Nadalje, prometni vještak Berislav Šimunović dipl. ing., je u svom jasnom, stručnom i objektivnom, a stoga od strane ovoga suda prihvaćenom nalazu i mišljenju, na koji stranke nisu imale nikakvih prigovora, naveo, u bitnom, da se predmetni štetni događaj dogodio na biciklističko-pješačkoj stazi Veliko Polje, nalijetanjem bicikla tužiteljice na metalni stupić na biciklističko-pješačkoj stazi. Prilikom uviđaja 23. lipnja 2025. mjesto štetnog događaja je izmijenjeno u odnosu na dan štetnog događaja. Naime, metalni stupići (2 komada) koji su bili na kolniku biciklističko-pješačke staze na dan štetnog događaja u međuvremenu su izvađeni, a rupe su zatvorene betonom. Iz spisa nije bilo moguće utvrditi koja su oštećenja prilikom štetnog događaja, nastala na biciklu tužiteljice, niti je tehničkim putem bilo moguće izračunati brzinu kojom se tužiteljica kretala biciklom, neposredno prije kao i u trenutku naleta na metalni stupić i pada na biciklističku stazu. Iz podataka u spisu, vještak navodi da proizlazi da se u predvečer 26. lipnja 2018. tužiteljica zajedno sa kćeri na biciklima vozila kroz naselje Veliko Polje, sjevernim dijelom biciklističko-pješačke staze u smjeru zapada, pri tome se tužiteljica na svom biciklu kretala iza svoje kćeri. Prilikom prolaska kroz dugi blagi desni zavoj tužiteljica je s biciklom naletjela na metalni stupić koji se nalazio postavljen na razdjelnoj crti koja dijeli biciklističku stazu na dvosmjerni promet. Uslijed naleta na metalni stupić, tužiteljica je pala na biciklističku stazu pri čemu se ozlijedila. Vještak nadalje navodi da se tužiteljica kretala sredinom sjevernog dijela biciklističke staze i iza kćeri sigurno bi prošla kritičnim dijelom biciklističke staze (kao što je prošla i njezina kćer) pa do naleta na metalni stupić, a time i do predmetnog štetnog događaja ne bi došlo. Međutim, prema dostavljenim fotografijama u spis, koje su snimljene nakon štetnog događaja vidljivo je da su metalno fiksno postavljeni stupići, jedan na pješačkom dijelu, a drugi na razdjelnoj crti biciklističke staze, slabo uočljivi posebno u predvečer i naročito u noćnim uvjetima, pri tome stupić na razdjelnoj crti biciklističke staze na koji je naletjela tužiteljica je slabije uočljiv od stupića na pješačkom dijelu, zbog slabijeg kontrasta boje stupića od razdjelne linije. Stupići na biciklističkoj stazi postavljaju se samo iznimno, radi sprečavanja ulaska vozila na biciklističku stazu. Međutim u konkretnom slučaju bočne strane biciklističko-pješačke staze su ograđene, pa nema opasnosti za ulazak vozila s bočnih strana. Također na konkretnu biciklističko-pješačku stazu nije bio moguć ulazak vozila niti na početku kao niti na kraju predmetne dionice zbog postavljenih stupića. Stoga proizlazi da nije bilo razloga za postavljanje stupića po sredini duljine biciklističko-pješačke staze odnosno isti nisu imali svrhu sprječavanja ulaska vozila na biciklističko-pješačku stazu. Nadalje, vještak navodi da stupići koji se postavljaju na biciklističko-pješačku stazu moraju biti jasno vidljivi, označeni te izrađeni od materijala koji nisu opasni prilikom sudara s njima, pa su postavljeni stupići trebali biti jasno označeni s

reflektirajućim trakama te izrađeni od savitljive plastike ili gume, a ne metalni i slabo uočljivi kao što su bili ugrađeni.

13. Iz iskaza svjedokinje Ane Stepanić i tužiteljice, te drugih izvedenih dokaza ne proizlazi da je istinita tvrdnja tuženika da bi se tužiteljica biciklom kretala neprimjerenom brzinom, pa je ovaj sud, primjenom odredbe članka 221.a ZPP-a, utvrdio da se tužiteljica kretala primjerenom brzinom. Stoga uzrok predmetnog štetnog događaja ne proizlazi iz načina i brzine vožnje tužiteljice, nego su uzrok nezgode postavljeni metalni stupići koji su bili slabo uočljivi zbog slabijeg kontrasta boje stupića od razdjelne linije. Pri tome imajući u vidu da nije bilo razloga za postavljanje stupića po sredini duljine biciklističko-pješačke staze odnosno isti nisu imali svrhu sprječavanja ulaska vozila na biciklističko-pješačku stazu jer su se metalni stupići nalazili na početku i na kraju biciklističko-pješačke staze. Neovisno što je kćer tužiteljice prošla biciklom po biciklističko-pješačkom stazom prije tužiteljice, tužiteljica je osnovano mogla očekivati da je biciklistička staza sigurna za kretanje u smislu odredbe članka 112. stavak 1. Zakona o sigurnosti prometa na cestama („Narodne novine“ broj 67/08, 48/10, 74/11, 80/13, 158/13, 92/14, 64/15, 108/17).

14. Prema Pravilniku o biciklističkoj infrastrukturi („Narodne novine“ broj 28/16 – dalje: Pravilnik) prometni znakovi, signalizacija i oprema na biciklističkim površinama projektira se i izvodi u skladu s važećim propisima kojima je propisana vrsta, boja, dimenzije i postavljanje prometnih znakova, signalizacije i opreme na cestama i ovim Pravilnikom (stavak 1.). Prometna signalizacija postavlja se na način da bude jednoznačna, razumljiva, pruža točne informacije o opasnostima, zabranama, ograničenjima, obvezama, kao i ostale informacije i obavijesti potrebne biciklistima (stavak 2.).

15. Niti iz jednog dokaza ne proizlazi da je na mjestu štetnog događaja postojalo neko upozorenje da su metalni stupići postavljeni na pješačkom dijelu i na razdjelnoj crti biciklističke staze, sredinom biciklističko-pješačke staze, pa da bi ih tužiteljica bila dužna percipirati kao opasne, a iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da tužiteljica uopće nije mogla percipirati da će vozeći biciklo po biciklističko-pješačkoj stazi naletjeti na metalne stupiće koji će dovesti do destabilizacije i pada, dok bi u slučaju da je predmetne metalne stupiće mogla na vrijeme percipirati kao opasne mogla izbjeći nalet ako na biciklističkoj-pješačkoj stazi nije bilo drugih sudionika ili kočenjem biciklom.

16. Stoga je ovaj sud zaključio da tuženik nije dokazao da tužiteljica prilikom vožnje nije upotrijebila dužnu pažnju.

17. Imajući u vidu da tužiteljica svojim ponašanjem nije skrivila predmetni štetni događaj, niti istom pridonijela, za zaključiti je da je tuženik dužan nadoknaditi štetu koja je tužiteljici uzrokovana predmetnim štetnim događajem.

18. Naime, biciklistička staza u Zagrebu, ulica Većeslava Holjevca, na području Velikog Polja (Novi Zagreb) nije razvrstana ni u jednu od javnih cesta Odlukom o razvrstavanju javnih cesta („Narodne novine“, broj 103/17, 17/18), koja je bila na snazi u vrijeme predmetnog štetnog događaja, pa se sukladno Odluci o nerazvrstanim cestama – pročišćeni tekst (Službeni glasnik Grada Zagreba, 20/18,

objavljena na internetskim stranicama Grada Zagreba, dalje: Odluka), smatra nerazvrstanom cestom na području Grada Zagreba.

19. Zakon o cestama ("Narodne novine" broj 84/11, 18/13, 22/13, 54/13, 148/13, 92/14 – dalje: ZOC) određuje da nerazvrstanu cestu čini cestovna građevina, nogostup, biciklističke staze te sve prometne i druge površine na pripadajućem zemljištu (zelene površine, ugibališta, parkirališta, okretišta, stajališta javnog prijevoza i slično), zatim, građevna čestica, odnosno cestovno zemljište u površini koju čine površina zemljišta na kojoj prema projektu treba izgraditi ili je izgrađena cestovna građevina, površina zemljišnog pojasa te površina zemljišta na kojima su prema projektu ceste izgrađene ili se trebaju izgraditi građevine za potrebe održavanja ceste i pružanja usluga vozačima i putnicima (objekti za održavanje cesta, upravljanje i nadzor prometa, benzinske postaje, servisi i drugo). Nerazvrstana cesta obuhvaća i zemljišni pojas s obiju strana ceste potreban za nesmetano održavanje ceste širine prema projektu ceste, prometnu signalizaciju (okomita, vodoravna i svjetlosna) i opremu za upravljanje i nadzor prometa, kao i javnu rasvjetu i opremu ceste (odbojnici i zaštitne ograde, uređaji za zaštitu od buke, uređaji za naplatu parkiranja i slično).

20. Budući da poslove redovitog održavanja nerazvrstanih cesta na području Grada Zagreba obavlja Zagrebački holding d.o.o., Podružnica Zagrebačke ceste, to je isti odgovoran za predmetnu štetu uzrokovanu tužiteljici (članak 1045. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima, "Narodne novine", broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 - dalje: ZOO).

21. Nadalje, vještaci prof.dr.sc. August Mijić spec. kirurgu i dr.sc. Zita Blažić-Potočki, stomatolog, su u svom stručnom, jasnom i objektivnom, a stoga od strane ovoga suda prihvaćenom, nalazu i mišljenju naveli, u bitnom, da je tužiteljica u predmetnom štetnom događaju zadobila prijelom kondila desne strane donje čeljusti, prijelom vrata desne strane donje čeljusti s pomakom, ranu nagnječenja i razdoertoina brade, napuknuće hamulusa hamatuma lijeve šake, krvarenje na desno uho i oguljotine desne šake. Tužiteljica je u cijelosti provodila upute liječnika. Liječenje je završeno s pregledom stomatologa na dan 2. studenoga 2018. Iz medicinske dokumentacije nisu vidljive bolesti ili ozljede koje bi bile od utjecaja na ocjenu u ovom predmetu. Trajne posljedice tužiteljice umanjuju opću, životnu i radnu sposobnost za 6% sa stomatološkog stajališta u kojem omjeru su potrebni pojačani naponi u svakodnevnom životu i radu tužiteljice, i 5% sa kirurškog stajališta za vratnu kralježnicu, odnosno sveukupno 10%. Između štetnog događaja i ozljeda, kao i razvoja trajnih posljedica, postoji izravna uzročno-posljedična veza. Slijedom navedenog, u tužiteljice je došlo do povrede tjelesnog i duševnog zdravlja.

21.1. Tužiteljica je zbog zadobivenih ozljeda trpjela tzv. primarni strah koji se javlja za vrijeme neposredne životne ugroženosti koji je bio jakog intenziteta i kratkog trajanja, a tzv. sekundarni strah odnosno strah koji se javlja radi tjelesnih ozljeda i brige za ishod liječenja je u jakom intenzitetu trajao 3 dana, u srednjem 7 dana, a u manjem 20 dana. Bol jakog intenziteta je trajao oko 5 dana, srednjeg oko 10 dana (zbog šivanja rane na bradi i bolova u zglobu), manjeg još oko 20 dana zbog bolova u čeljusnom zglobu. Zaostali manje boli su trajnog karaktera zbog čeljusnog zgloba i kao takve se ubrajaju u pojačane napore. Naruženosti nema, ožiljak na bradi je nevidljiv drugim osobama u komunikaciji i isključivo je kozmetički.

21.2. Tuđa pomoć i njega druge osobe bila joj je potrebna za vrijeme liječenja kod kuće (mirovanje) 15 dana po 4 sata dnevno, nakon toga 30 dana po 2 sata dnevno, tužiteljica je morala mirovati, nije mogla raditi za nju uobičajene poslove te joj je pomoć bila potrebna za održavanje osobne higijene, pribavljanje hrane i drugih svakodnevnih potreba.

22. Tuženik je istakao da nema prigovora na dio nalaza i mišljenja vještaka kojim se procjenjuju bolovi, naruženje, trajanje straha i trajanje potrebe za tuđom pomoći i njegovom, kao niti u dijelu u kojem se s kirurškog stajališta procjenjuje postojanje trajnih posljedica u visini od 5%. Međutim, tuženik je naveo da prigovara procijenjenoj visini trajnih posljedica sa stomatološkog stajališta u visini od 6% jer smatra da kod tužiteljice nisu zaostale trajne posljedice već da su iste obuhvaćene procijenjenim trajanjem bolova kod tužiteljice. Vještak dr.sc. Zita Blažić-Potočki se očitovala na navedene prigovore i pojasnila da je sa stomatološkog stajališta kao trajna posljedica štetnog događaja zaostalo kod tužiteljice ograničeno otvaranje usta do 30 mm sa pratećim trajnim simptomima kod svakodnevnog rada – kod govora i pri tome nužnog gutanja tijekom izvršavanja radnih zadataka – uz posebno procijenjene bolove kod žvakanja, a sve u svezi s ograničenim otvaranjem usta, zbog čega su kod tužiteljice zaostale trajne posljedice sa stomatološkog stajališta procijenjene na 6%. Nakon očitovanja vještaka, tuženik više nije imao primjedbi na nalaz i mišljenje vještaka.

23. Ovaj sud je u cijelosti poklonio vjeru nalazu i mišljenju medicinskih vještaka s obzirom da je dan na temelju priležće dokumentacije u spisu, kliničkog pregleda tužiteljice, po osobama koje raspolažu potrebnim stručnim i naučnim znanjima za utvrđivanje odlučnih činjenica i koji su obrazloženo otklonili prigovore na svoj nalaz.

24. Odredbom članka 1100. stavak 2. ZOO izričito je propisano da će sud pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom. Sve navedeno su kriteriji koji utječu na ocjenu suda je li pravo osobnosti povrijeđeno u toj mjeri da zbog toga oštećenik ima pravo na isplatu pravične novčane naknade.

25. Vještaci su u konkretnom slučaju valjano pomogli sudu odrediti kriterije po kojima će sud vrednovati pravo tužiteljice na isplatu pravične novčane naknade, te je slijedom toga utvrđeno da je tužiteljici povrijeđeno pravo osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, čime je istoj nastala neimovinska šteta (članak 19. stavak 2. u svezi članka 1046. ZOO). Pored toga sud je utvrdio da tužiteljici pripada i pravo na naknadu nenovčane imovinske štete povodom pružene tuđe pomoći u opsegu koji je prema ocjeni vještaka bio potreban obzirom na pretrpljeno ozljeđivanje u štetnom događaju, sukladno članku 1095. stavak 1. ZOO.

26. Odlučujući o visini pravične novčane naknade po kriterijima pretrpljenih bolova i straha kod tužiteljice, sud je uzeo u obzir intenzitet i trajanje tih bolova (tjelesnih i duševnih), jačinu pretrpljenog straha kako su opisani u mišljenju liječnika vještaka, dob tužiteljice, te tijekom liječenja.

27. U slučaju kumulacije više povreda prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, kao što je i u ovom predmetu slučaj, za tako međusobno povezane (isprepletene) oblike tih povreda opravdano je dosuditi jedan iznos pravične novčane naknade za sve oblike neimovinske štete. Sud je pri tome raspravljao i utvrđivao činjenice koje je

tužiteljica navela u tužbi: fizičke bolove, strah, duševne boli zbog smanjenja životne aktivnosti. One su u smislu članka 1100. stavak 2. ZOO-a kriteriji (mjerila) odnosno kvalifikatorne okolnosti koje utječu na visinu pravične novčane naknade za pretrpljenu neimovinsku štetu. Nadalje, svaki od elemenata o kojima ovisi visina pravične novčane naknade mogu sami za sebe biti dovoljan razlog koji opravdava dosuditi tužiteljici pravičnu novčanu naknadu. Stoga je, radi pravilne ocjene visine pravične novčane naknade u ovom konkretnom slučaju, potrebno procijeniti koji bi iznos pravične novčane naknade pripao tužiteljici da je svaki od navedenih kriterija samostalna osnova za dosudu novčane satisfakcije zbog povrede prava osobnosti.

27.1. Uzimajući u obzir intenzitet i trajanje fizičkih bolova, vrstu i lokalitet ozljeda, sud smatra da bi tužiteljici kao pravična novčana naknada temeljem članka 1100. ZOO-a bio iznos od 1.499,77 eura, te intenzitet i trajanje straha, kao i vodeći računa o načinu ozljeđivanja tužiteljice, tužiteljici bi kao pravična novčana naknada pripadao iznos od 1.327,23 eura. S obzirom na utvrđeni opseg pojačanih napora u omjeru od 10%, pojavne oblike kroz koje se te posljedice očituju, dob tužiteljice u vrijeme ozljeđivanja, kao i način ozljeđivanja, sud smatra da bi tužiteljici kao pravična novčana naknada temeljem članka 1100. ZOO-a bio iznos od 3.981,68 eura.

27.2. S obzirom na sve izloženo, te da prema ocjeni ovog suda težina povrede i okolnosti predmetnog slučaja daju pravo tužiteljici na pravičnu novčanu naknadu temeljem članka 1100. stavak 1. ZOO-a, to sud smatra da tužiteljici temeljem članka 1100. stavak 2. ZOO-a pripada iznos od 6.808,68 eura.

28. Tužiteljica ima pravo na zatezne kamate sukladno članku 29. stavak 1. ZOO-a, a u vezi s člankom 1086. i člankom 1103. ZOO-a. Odredba članka 1086. ZOO-a propisuje da se obveza naknade štete smatra dospjelom od trenutka nastanka štete, dok je člankom 1103. ZOO-a propisano da obveza pravične novčane naknade neimovinske štete dospijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga.

29. Propisana iznimka odnosi se samo na slučaj da je šteta nastala nakon dana podnošenja tužbe, dakle one slučajeve kada liječenje još nije dovršeno pa strankama ne može biti poznat konačni opseg štete. Stoga kako je u konkretnom slučaju tužba podnesena 28. lipnja 2021., a liječenje tužiteljice je prema nalazu medicinskog vještaka završeno 2. studenoga 2018., zatezne kamate na neimovinsku štetu su joj sukladno članku 1103. ZOO-a dosuđene od 29. lipnja 2021. do isplate. No, pri tome valja imati u vidu i da je tužiteljica tužbom zahtijevala iznos od 35.300,00 kuna / 4.685,12 eura, te da je tužbeni zahtjev na ime naknade neimovinske štete na iznos od 6.808,68 povećala podneskom od 1. srpnja 2022., pa joj sukladno odredbi članka 1103. ZOO-a pravo na zateznu kamatu na povećani dio tužbenog zahtjeva pripada od trenutka kada je isti postavljen (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odlukama poslovni broj Rev-297/2024-2 od 5. lipnja 2024., Rev-1050/2024-2 od 28. kolovoza 2024. i dr.).

30. Tužiteljici bi također, u smislu odredbe članka 1095. ZOO, pripadalo pravo i na naknadu za tuđu pomoć i njegu pa i onda kada joj je ta pomoć pružena besplatno. Poklanjajući vjeru nalazu i mišljenju vještaka, ovaj sud nalazi utvrđenim da je tužiteljici ista bila potrebna za vrijeme liječenja 15 dana po 4 sata dnevno, nakon toga 30 dana po 2 sata dnevno, za uobičajene kućanske poslove (kuhanje, peglanje, spremanje) pomoć pri odlasku u trgovinu i slično. Stranke su na ročištu 25. ožujka 2025. učinile nespornim iznos vrijednosti sata tuđe pomoći i njege u iznosu od 3,98

eura slijedom čega je po toj osnovi tužiteljici dosuđen iznos od 477,60 eura sa zateznim kamatama.

31. Gore navedeno se dakle odnosi i na zateznu kamatu na dosuđeni iznos naknade štete za tuđu pomoć i njegu, glede čega valja ukazati na odredbu članka 1086. ZOO-a kojom je propisano da se obveza naknade štete smatra dospjelom od trenutka nastanka štete, te odredbu članka 1089. stavak 2. ZOO-a kojom je propisano da se visina naknade štete određuje prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, osim slučaja kad zakon određuje što drugo. Stoga u situaciji kada sud određuje visinu naknade štete prema cijenama u vrijeme presuđenja, oštećenik ima pravo na zatezne kamate tekuće od presuđenja pa do isplate. Međutim, u situaciji kao što je predmetna, kada sud nije odredio visinu naknade štete prema cijenama u vrijeme presuđenja, već cijenu sata tuđe pomoći u vrijeme kada je ta pomoć pružana (3,98 eura/h), dakle prema cijenama kada je šteta nastala, onda oštećenik ima pravo na zatezne kamate tekuće od trenutka nastanka te štete pa do isplate (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci poslovni broj Rev-725/2024-2 od 22. svibnja 2024.), slijedom čega tužiteljici na iznos dosuđene naknade štete za tuđu pomoć i njegu, zatezne kamate pripadaju i za vrijeme prije presuđenja, i to od nastanka štete, odnosno postavljanja preinačenog dijela tužbenog zahtjeva.

32. Prema odredbi članka 1095. stavak 1. ZOO-a tužiteljica ima pravo i na naknadu zarade izgubljene zbog nesposobnosti za rad za vrijeme liječenja, a imajući u vidu da je tijekom postupka utvrđeno da je tužiteljica zbog ozljede bila na bolovanju u razdoblju od 1. lipnja 2018. do 31. kolovoza 2018., te da je to bolovanje u uzročno posljedičnoj vezi s štetnom događajem. Iz nalaza i mišljenja vještaka za financije i računovodstvo Vedranu Panjkoviću utvrđena je visina razlike između plaće i naknade za bolovanje za razdoblje od 1. lipnja 2018. do 31. kolovoza 2018. u iznosu od 246,60 eura od čega se iznos od 32,99 eura odnosi na lipanj 2018., a iznos od 213,61 eura na srpanj 2018., na koji nalaz i mišljenje stranke nisu imale prigovore a koji je sud u cijelosti prihvatio jer je dan po osobi koja raspolaže potrebnim stručnim i naučnim znanjima za utvrđivanje odlučnih činjenica. Stoga je tužiteljici s osnova imovinske štete dosuđena i naknada za izgubljenu zaradu u iznosu od 246,60 eura.

33. Odluka o parničnom trošku temelji se na članku 154. stavak 5. ZPP, a trošak je odmjeren primjenom članka 155. ZPP i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23 - dalje: Tarifa) te sukladno vrijednosti predmeta spora koja iznosi 7.655,28 eura.

33.1. Tužiteljici, zastupanoj po punomoćniku odvjetniku, priznat je trošak sastava tužbe po Tbr. 7.1. u visini od 100 bodova, trošak sastava podnesaka od 30. rujna 2021., od 3. svibnja 2022., od 1. srpnja 2022. i od 26. listopada 2023. prema Tbr. 8.1. Tarife u visini od 100 bodova za svaki podnesak, trošak zastupanja na ročištima 13. srpnja 2022., 4. travnja 2023., 14. studenoga 2023., 25. ožujka 2025., 10. studenoga 2025. i 13. travnja 2026. prema Tbr. 9.1. Tarife u visini od 100 bodova za svako. Cijeneći da je vrijednost jednog boda 2,00 eura u trenutku donošenja odluke o trošku za sve radnje u postupku, tužiteljici je valjalo priznati trošak u iznosu od 2.200,00 eura, uvećan za pdv, iznosi 2.750,00 eura. Tužiteljici nije priznat trošak sastava podneska od 6. srpnja 2021., od 6. svibnja 2022. i od 24. ožujka 2025. sukladno odredbi članka 155. ZPP. Tužiteljici je valjalo priznati i trošak vještačenja, koje je bilo potrebno provesti radi utvrđenja visine tužbenog zahtjeva u iznosu od 1.050,00 eura (700,00 eura + 350,00 eura), te trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 78,00

eura. Slijedom navedenog, dosuđena joj je naknada parničnog troška u ukupnom iznosu od 3.878,00 eura i to sa zateznim kamatama, sukladno članku 151. stavak 3. ZPP koji se sukladno odredbi članka 107. stavak 2. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 80/22) primjenjuje i na postupke pokrenute i prije stupanja na snagu istog, a u visini određenoj člankom 29. stavak 2. ZOO.

Velika Gorica, 27. svibnja 2026.

Sutkinja
Ileana Bebek

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba županijskom sudu, u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku, u roku od 15 dana od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje, odnosno od dana dostave prijepisa ove presude u slučaju neuredne obavijesti o ročištu na kojem se presuda objavljuje (članak 335. ZPP).

Broj zapisa: **9-30888-9753d**

Kontrolni broj: **0ba04-2e02d-dd5dd**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Ileana Bebek, O=OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Velikoj Gorici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.